

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2713/2018
15.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Звонко Лукић из ..., против тужене "ББ" а.д. ..., коју заступа Александра Младеновић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2617/17 од 05.04.2018. године, у седници одржаној 15.05.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2617/17 од 05.04.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2617/17 од 05.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 966/2015 од 23.02.2017. године, у ставу првом, другом и четвртном изреке. Тим ставовима првостепене пресуде одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да суд поништи решење бр. 302 од 26.01.2015. године, којим јој престаје радни однос отказом уговора о раду бр. 169 закљученом 31.08.1981. године, са свим припадајућим анексима, због престанка потребе за обављањем одређеног посла; као и захтев за враћање на рад на послове и радне задатке који одговарају њеној стручној спреми и образовању. Тужилца је обавезана да туженој накнади трошкове поступка од 174.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилца је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је дала одговор на ревизију и тражила трошкове за састав истог.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), па је утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је код тужене била запослена на неодређено време и распоређена на пословима вишег шалтерског службеника у експозитури у Побижаним решењем туженог од 26.01.2015. године отказан јој је уговор о раду због престанка потребе за њеним радом услед технолошких, економских и организационих промена код тужене банке, због гашења експозитуре у којој је тужиља била распоређена. Пре престанка радног односа тужиљи је исплаћена отпремнина у нето износу од 10.200 евра у динарској противвредности на дан исплате, а радни однос јој је престао 29.01.2015. године. Управни одбор банке је у поступку реструктурирања и спровођења организационих промена, дана 29.12.2014. године усвојио нови Правилник о организационој структури ББ а.д. ..., који је ступио на снагу 06.01.2015. године, са последњом изменом од 26.01.2015. године, која је истог дана ступила на снагу из нарочито оправданих разлога утврђених приликом доношења, са применом од 30.01.2015. године. На основу тог Правилника Извршни одбор банке је усвојио нови Правилник о систематизацији послова тужене, дана 06.01.2015. године, који је ступио на снагу 16.01.2015. године, са последњом изменом од 16.01.2015. године која је истог дана ступила на снагу из нарочито оправданих разлога утврђених приликом доношења, са применом од 30.01.2015. године. Тим Правилником укинута је експозитура у ..., где је тужиља обављала послове. Нацрт Програма решавања вишка запослених достављен је на мишљење репрезентативном синдикату и Националној служби за запошљавање, па је по прибављеним мишљењима утврђено да не постоји могућност да се лицима која су одређена за вишак запослених запошљавање омогући премештајем на друге послове, преквалификацијом, доквалификацијом или применом других мера за њихово запошљавање. Управни одбор тужене усвојио је Програм решавања вишка запослених 21.01.2015. године, који је објављен на огласној табли тужене и ступио на снагу 29.01.2015. године. Такође је утврђено да је ВВ запослена у Експозитури ... премештена од 01.07.2015. године у експозитуру у Савској за рад са клијентима на пословима текућих рачуна и платних картица (на основу анекса од 26.06.2015. године).

По оцени Врховног касационог суда, у нижестепеним пресудама правилно је примењено материјално право из чланова 153. - 156, 158, 179. став 5. и 191. став 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...75/2014), када је одбијен захтев тужиље за поништај решења тужене од 26.01.2015. године, којим јој је отказан уговор о раду због престанка потребе за њеним радом, а тужена обавезе да је врати на рад.

Према члану 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих

промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

У конкретном случају, тужилји је отказан уговор о раду због престанка потребе за њеним радом, јер је новим Правилником о систематизацији послова од 06.01.2015. године, са применом од 30.01.2015. године, укинута цела експозитура у ..., у којој је тужилја обављала послове вишег шалтерског службеника. Пре доношења оспореног решења тужени је испоштовао поступак прописан чл. 153. - 160. Закона о раду, у погледу доношења Програма решавања вишка запослених, његове садржине, достављања надлежним органима ради давања мишљења и обавезу исплате отпремнине. Имајући наведено у виду тужилји је законито престао радни однос на основу члана 179. став 5. Закона о раду, па нису испуњени услови прописани чланом 191. став 1. истог закона, да се врати на рад код туженог.

Премештај запослене ВВ из угашене експозитуре ... у седиште банке у ..., су без утицаја на законитост оспореног решења јер је то учињено после истека рока од три месеца од дана престанка радног односа тужилје, у смислу члана 182 ЗОР.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је на основу члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

Давање одговора на ревизију не представља онај трошак потребан за вођење парнице, због чега је на основу члана 154. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић